

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска централна банка, Еврогрупа и Европейски съюз

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди ответниците да заплатят на жалбоподателите посочените в приложенияте към исковата молба таблици суми, ведно с лихви, считано от 26 март 2013 г. до постановяването на решението на Общия съд,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

При условията на евентуалност жалбоподателите искат от Общия съд:

- да установи, че Европейският съюз и/или ответните институции носят извъндоговорна отговорност,
- да определи процедурата, по която трябва да се определят действително понесените от ищците загуби, и
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат четири основания, които по същество са идентични или сходни с тези по дело T-197/18, JV Voscf и др./Съвет и др.

Жалба, подадена на 6 април 2018 г. — Czarnecki/Парламент

(Дело T-230/18)

(2018/C 231/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Ryszard Czarnecki (Варшава, Полша) (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да отмени обжалваното решение на Европейския парламент от 7 февруари 2018 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е, от една страна, несъобразяване с презумпцията за невинност, накърняване на правото на защита и нарушаване на принципа на равни процесуални възможности, и, от друга страна, нарушаване на принципите на добра администрация и на пропорционалност, и незачитане на правото на свобода на изразяване на мнения.

2. Второто основание е явна грешка в преценката, „fumus persecutionis“ и злоупотреба с власт.
3. Третото основание е нарушаване на принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.

Жалба, подадена на 12 април 2018 г. — Netflix International и Netflix/Комисия

(Дело T-238/18)

(2018/C 231/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Netflix International BV (Амстердам, Нидерландия), Netflix, Inc. (Los Gatos, Калифорния, Съединени американски щати) (*представители:* E. Batchelor, Solicitor, N. Niejahr, B. Hoorelbeke и A. Patsa, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решението на Комисията от 8 ноември 2017 г. за държавна помощ SA.48950 (2017/N) относно удължаване на нотифицираната от Франция схема за помощ, предоставена за цифровизирането на произведения, които са филмовото наследство;
- да отмени Решението на Комисията от 20 ноември 2017 г. за държавна помощ SA.48907 (2017/N) относно удължаване на нотифицираната от Франция автоматична схема за помощ, предоставена за аудиовизуални произведения (художествени и документални);
- да отмени Решението на Комисията от 20 ноември 2017 г. за държавна помощ SA.48699 (2017/N) относно удължаване на нотифицираната от Франция автоматична схема за производство и подготовка на филмови произведения; и
- да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и разноските на Netflix, направени в това производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват само едно основание.

Според тях Комисията нарушила член 108, параграф 3 ДФЕС, тъй като не започнала официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, когато разглеждала нотифицираните от Франция схеми за държавна помощ, които са предмет на обжалваните решения. Комисията била длъжна да започне официална процедура по разследване за всяка от трите схеми за държавна помощ предвид сериозните затруднения, на които се натъкнала при оценяването на всяка от тях за съответствие с вътрешния пазар. Тъй като не започнала официална процедура по разследване, Комисията нарушила процесуалните права на жалбоподателите, предвид член 108, параграф 2 ДФЕС.

Според жалбоподателите наличието на сериозни затруднения се потвърждава от:

- обстоятелствата и продължителността на процедурите по предварителна проверка, довели до приемането на обжалваните решения; и